

Előfizetési árak:

Helyben:
Égész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 l.
Vidéken:
Égész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Vajda R. Utóda könyvnyom-
dája Szentés, Kossuth-té.

Egyes példányok kapható.

Lapunk könyvnyomdájában
valamint lapkiadóinknál
kikéni lapunk előfizetése is
megrendelhető.Megjelenik hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap,
a kora reggeli órákban.Felelős szerkesztő:
GÁLFY SÁNDORHirdetések árát,
valamint nyilvántartási díjakat kiadóhivatalunk méret
szerint a legutányosabban számít.

Rablólovagok.

Valamikor vaspáncélba öltözve szá-
guldottak le sziklaváraiakból, hogy békés
utazók, jámbor kalmárok pénzt, portéká-
ját, templomok kincseit összeharásolják;
ma szmokingot öltve, kényelmesen dőlnek
kaféra pazar berendezésű bankjaik puha
zsolyéin s furlanggal, csalással rabolják
meg azokat, kik vak bizalommal hallgat-
nak hazug ígéretekre.

Amazokat, ha kézrekerültek, a legelső
utszéli fara köttette fel az igazságszolgá-
latás, ezeket, ha turpisságuk kiderül —
hála a Csemegei kódex fajvédő paragra-
fusainak — biztosíték mellett szabadlábbon
hagyják, hogy mielőbb az újvilágba vitor-
lázhassanak, vagy legrosszabb esetben pár
hónapi börtönnel büntetik, honnét kike-
rülve, pihent erővel, nagyobb agyafurtság-
gal vetik magukat új áldozataikra.

Mert áldozat mindig bőven akad!

Szerényebb anyagi viszonyok közt
élő embereket, kik munka nélkül szerel-
nének egy csapásra gazdagok lenni, —
javakban dúsakalókat, kiknek mindig több
kell, mint amennyiük van, — egyenes
gondolkodású, de tapasztalatlan középbir-
tosokokat, kiket a börze kampány sikere-
ivel kábitanak el, mindig találunk ezek a
modern rablólovagok s ne adj' Isten, hogy
kiszabaduljon körmeik közül az, aki egy-
szer körmeik közé került.

És ezek az alakok, ezek a rablólova-
gok — merje tagadni bárki is, válóhat

antiszemitizmussal bárki is! egytől-egyig
zsidók.

Nem abból a zsidóságból valók igaz,
kiknek földbirtokaik levén, a magyar föld
asszimiláló erejénél fogva sokat levetkez-
tek fajuk hibáiból, azok közül sem, kik
kereskedelmünket bonyolítják le, mert ezt
a töredéket már nagyrészt magába olvasz-
totta a magyar társadalom; hanem egy
speciális, saját hitsorsosaik által is meg-
vetett frakció, a rablólovagok szövetsége,
mely az aranyborjuert keresztüli tapos
valláson, becsületen, saját hitsorsosain is,
ha érdeke úgy kívánja.

A napokban kiderült bankcsalások
tömege megcáfolhatatlan bizonyítéka állí-
tásunknak.

A hallatlan furlanggal kieszelt bank-
csalások, melyekkel nemcsak honfitársain-
kat, hanem még külföldi egyéneket is
romlásba döntöttek, szomorú világot vet-
nek hazai viszonyainkra, törvénykezésünk
sürgösen pótlandó hiányaira.

E csalásokból kiderült, hogy Buda-
pesten a könnyenhiwó és börzespekuláció-
kban jaratlan emberek kifosztására egész
bankszövetség garázdalkodott, mely főkép
külföldi, hazai viszonyainkkal ismeretlen
emberekre vetette ki hálóját. S ez a rab-
lószoetség már évek óta üzte irtó mun-
káját, kijátszottak mindenkit, ki vagyonát
rájuk bizta s valósággal tojástáncot jár-
tak a büntető törvénykönyv paragrafusai
között — de kézre még sem kerültek.
Pedig a külföldi lapok is felhívták rá a
hatóságok figyelmét. Mindhasztalan. A szö-
vetség élt és virágzott tovább s közel

három millió koronát harásolt össze,
melynek minden filléréhez átok, könny és
vér tapad.

Most hurokra került egy érdekcso-
port, de mennyi jár és dolgozik még sza-
badon.

Valósággal gombamódra szaporodnak
ezek a bankok, melyeknek nincsen egyet-
lenegy alkalmazottja sem, ki nem pénz-
hajhász, uzsorás szállítója, rovott előéletű
büntetett egyén ne volna. Nincs egy nap,
egy óra, egy perc életükben, melyet nem
mások megkárosítására fordítottak volna.
Nincs köztük egy sem, ki ne szerepelne a
rendőrség fekete könyvében — és mégis
szabadon garázdalkodnak. Ami szenny,
ami piszok, ami lelketlenség, ami hazán-
kat a külföld előtt kompromittáló dolog
csak megtörtént, az mind az ő kezük
munkája, mind az lelküket terheli.

Azért van olyan hirünk a külföld
előtt, hogy Magyarország rosszabb a Bal-
kánnál, nincs kulturája, nincs judikaturája,
egy érdekcsoport az egész, mely a hisz-
keny külföldiek kifosztására alakult, mely
előtt nem szent sem az idegen vagyon,
sem a női becsület. Mi vagyunk — a kül-
föld előtt — a csalások, a leánykereske-
dés országa, mi vagyunk az a nép, mely-
nek férfiai egytől-egyig rablólovagok, női
egytől-egyig vásári portéka!

És hiába bizonykodnak, hogy nem
igy áll a dolog, a külföld vállat von rá s
megvető közlegyintéssel mutat a most le-
plezelt rablószövetségre, mely miatt egész
országot itélnék gaznak, mely szövetség-
nek minden tagja — zsidó! . . .

A „SZENTESI LAP“ TÁRCAJA.

A végrehajtó.

Ireta: Pogonyi Sándor.

Valamikor ur volt. Ősei kuriájában
napestig kergette vidám cimborak társasá-
ban a pagót. Nem gondolt semmivel, csak
a vidám mával. A kártya, bor és titkos ka-
landok képezték ránevze az életet.

A felesége legszebb asszony volt a vár-
megyében s épen olyan mulatni szerető,
mint a férje. Nem csuda azután, ha az ősi
fundus, mely nem bírta meg a nagy terhet,
amibe ez a költekező, könnyelmű élet került
inogni kezdett a labuk alatt.

Egyszer aztán betoppant az a kelle-
metlen vendég, amely a pusztulásnak elő-
hírnöke s nőtára vette az ősi butorokat, a
puha ütőű kocsikat, sőt még az igaz lova-
kat is.

Ettől kezdve azután mindennapos ven-
dég lett a háznál a végrehajtó, egészen ad-
dig, míg a nemes Geszthelyi kuria előtt meg
nem szólalt a dob . . .

És itt kezdődik a Geszthelyi Benő ur-
nak a karrierje . . .

Mikor elárverezték a feje felől a kuriát
ugy maradt pusztán feleségestől, hogy egye-
bük sem volt, mint a rajtuk lévő ruha.

Kenyer után kellett hát néznie.

Mint minden lepszolt ur, ő is s vár-
megyénél kezdte. Reggeltől estig körmölge-
tett egy forintért, ő aki ezelőtt még borra-
lónak is csak párosával adta a pengőt. Szor-
moru napok voltak ezek, de szerencsére nem
tartott sokáig.

Egy szép reggelen felhívta magához
a főispán, aki neki atyai ágról nagybátyja
volt.

— No, hogy érzed magad a hivatalos
életben, öcsém?

— Sehogysem. Kintótok és koplalok.
Hej, de sohasem reméltem, hogy a vármegye
kenyerére szoruljak.

— Biz az nem a legedesebb falat ked-
ves öcsém, de azért mégis irigylik ezt a ke-
nyeret tőled s e miatt engemet is olyan ve-
hemens támadnak, hogy bizony nagy szí-
veségre köteleznél, ha valami más állás
után néznél. Mindenki csak azt hajlja uton-
uffelen, hogy a főispán családi hivatalnak
tekinti a vármegyét.

Geszthelyi szörnyen megijedt ettől a
fenyegetéstől . . .

— Nos, hát mit szólsz hozzá, kérni a
főispán egy kis váltatva,

Geszthelyi szomoruan megvakarta a
füle tővét és így felelt:

— Ha azt akarod, hogy éhen haljak
feleségestől, hát csak dobass ki a várme-
gyétől még ma. Ugy sem ér már ez a nyo-
morult élet egy pipa dohányt sem.

— No csak ne ess kétségbe, biztatta őt
a főispán, majd tánna néznék valami más
hivatalnak. Teszem fel egy végrehajtói állás
éppen jó volna neked. Nos, mit szólsz
hozzá? . . .

— A vármegyében?! szisszent fel ijed-
ten Geszthelyi.

— A viláért sem, felelt a főispán ne-
vetve, hisz itthon kitagadnának az atyafiak,
ha őket is megexekválná. Azt hiszem leg-
jobb lenne, ha Pestre mennél . . .

— Biz ezt még magam is legjobbnak
találnam, felelte Geszthelyi, bár látszott rajta,
hogy nem nagyon örül az ajánlatnak . . .

Két-három esztendővel ezután fekete
felhők kezdtek derengeni a politikai élet
egén. A főváros csak úgy nyuzsgott a sok
vidéki főispántól, akiket a kormány felren-
delt, részint, hogy utasításokkal ellássa, ré-
szint pedig, hogy szolgálataikat megkö-
szönje.

Geszthelyi Benő pesti végrehajtó urat
is felkereste József körüli fényes lakásán
régii főispánja. A végrehajtó alig tudott hová
lenni a nagy meglepetéstől. Végig vezette
pompás terméin főispánját s lelkére kötötte,
hogy tekintse őrnek magát feltétlenül az
egész lakásban.

A főispán nem tudott hová lenni a nagy
csodálkozástól, hogy uraöccsét ilyen ngy-
módnan találja.

Cselédek — gyermekek.

— Julius 18.

Házak, kerítések falán uton-útfélen szemünkbe ötlők a sok kezdetleges, háttározottan gyerekésszel irt ocsmány kifejezés, sőt gyakran látni, amint ezek előtt négy öt kis gyerek, aki alig látzik még ki a földből, áll és betűzgeti. Ez egy oly jelenség, mely sok gondolatra ad alkalmat s könnyen megfejteni okát a mind sűrűbben fölhangzó panaszoknak, ami a tanítók, nevelők ajkán fölhangzik, hogy „a mai ifjúság koráért, lelkeben romlott s csak a rossz felé hajlik”.

Némely szülő nem tudja megérteni, honnan tanulja három-négy éves gyermeke a legaljasabb kifejezéseket, melyekről azt sem tudja, hogy mi az értelme, de azért már mondja. Keres, kutat, gyanakszik mindnkire, de sohasem jó helyen tapogatózik. Ha már iskolába kerül a fiu vagy leány, értelme magasabb fokón áll, hovatovább tisztában lesznek előtte a fogalmak, melyek előbb csak homályosan éltek tudatában: öntudatosan használja a szavakat, melyeket már jó eleve is tudott.

Ilyen korban rajta kapva a gyermekét, hogy nem hozzá illő beszédeket folytat: menten a rossz társaságot hibáztatják. Fölhozzák, hogy társaitól ragad ez reá, azoktól hallja. Tovább nem mennek. Nem gondolnak utána, hogy azok a társak éppen olyan kis gyermekek, mint az övék s ők sem maguktól találták ezeket ki, hanem kellett, hogy valaki más játszon közre mindezek földézésében.

S itt jön a cselédek szerepe. Magam voltam tanúja, mikor a cseléd (természetesen nő) a szülők távollétében maga tanította a még gagyogni is alig tudó kis fiút a legocsányabb szavakra. Szinte gyönyörűségüket találják

— Tán örököltél valahonnan, vagy megnyerted a nagy lutrit, édes öcsém?

— Nem biz én, kedves bátyám!

— Hát a végrehajtói mesterség jövedelmez olyan jól, hogy ilyen nagy úri módon vagy berendezve?

— Ugyan édes bátyám, ne csufoolja ki már ezt a mi városi szegénységünket!

— Ma csak ne szerénykedj öcsém, örülök, hogy jól meg sorsod...

— Hál' Isten, meg vagyok vele elégedve.

— Mennyi jövedelmed lehet?

— Lehet egy tízenöt-huszezer forint.

— Na, akkor jobb dolgod van, mint a miniszterednek.

— Az éppen nincs. De hát szegényesen csak megélünk. Hát bátyám uramnak hogy megy a sorsa?

— Biz az lassan, öcsém. Ma adtam be a lemondásomat s a miniszter el is fogadta.

— Ugy, hát akkor már nem főispán többé urambátyám.

— Nem. Hál' Isten. Nagyon is meguntam már ezt a foglalkozást. Nagyon terhes s a mellett az embernek rá kell fizetnie a hivatalára...

— Ejnye, hol is késik már a feleségem, megengedi édes bátyám, hogy után nézzek, szólt a végrehajtó s átment a felesége bu-doárjában.

A végrehajtóné éppen ki akart jönni. Talpig selyemben volt, a magas vendég tisztelére kicsipte magát.

Férje azonban visszatartotta s odasugallt neki.

— Vésd le azt a kacatot magadról. Ne paradézz neki. Nem főispán többé. Aztan ne nagyon tartózkodj vadcsorára, mert megváltott irat alá velem. Tudod jól, hogy ez a kopott zentri nép milyen...

az ilyen romlott nők, hogy a zsenge ártatlan lelket megmértelyezték s már jókorán megismertették őket azon fogalmakkal, mely jóízűség, természetnél fogva szemérmes ember szájából sohasem hallani.

Az erkölestelen életmódot folytató cselédek — s vajmi kevés a más! — az okai a gyermekek, az ifjúság időelőtti elsatnyulásának, jó érzése kihalásának, erkölcsi eltévelyedéseinek.

A gyerekek zseméi előtt folyik le a legrutabbság, előtte udvarolnak a cselédnek s nem ritkán olyan jelenetek szemtanuja is lehet, ami éppen neki való. A szülőknek erről halvány sejtelmük sincs, mert ha volna egy percig sem tűrnék házuknál azt a személyt, ki minden szavával, minden tettével beszenyezi a gyermek lelkét. Nem is tételezik fel sok esetben, hogy az a cseléd, ki szemforgatva, álszentkedő arccal jár-kel közöttük, az óvatlan pillanatban mire képes. Magával viszi a háza az erkölestelenség csiráját, elülteti a gyermek lelkében s ő már rég másutt végzi félig öntudatos félig öntudatlan, de mindkét esetben romboló munkáját, mikor az elvetett mag kihajt s egy életre kihát.

Ott a cseledezőkben szívja magába a cseléd a förtelmes levegőt, annak az áldozata, gyökeres orvoslást igényel ez a kérdés, mert nem pusztán róluk, de a kezükre bízott gyermekekről is szó van.

Mi ez elszomorító erkölcsi pusztulás megszüntetésére két indítványt nyújtunk be városunk nemeslelkű úri asszonyaihoz. Először, hogy állítsák fel a keresztény cselédközvetítőt és másodsor szervezzék a cselédpatro-nagat.

Bolond szentesi nép táncolj!!

Muzsikál a katonabanda!

Sirva vigad a magyar!

Huzzunk ünnepi köntöst magunkra, nőink vegyék fel a legszebb ruhot magukra, üssük össze a bokánkat, aztan rajta! Táncra perdüljön most már mindenki: mert az úr Isten végtelen irgalmából és a kereskedő ifjúság jóvoltából muzsikál a katonabanda! Úgy is olyanok vagyunk: sirásra áll az ajkunk és nevetünk—vigadunk. Aztan meg minek istapolnánk a mienket. Elég hogy van. Többire mi gondunk. Éljen meg a saját zsirajból. Ha nem tud: forduljon fel éhen.

Nagyon szövesen írnek más hangon; de nem tehetem. A kereskedő ifjúság eljárása az augusztus második mulatság katonabandás rendezése körül egyes felháborító. De nem csak felháborító, hanem milyen mértékben az ember areába kergeti a vért, épp abban a mértékben visszatartó és elkésztő is. *Jótekönyvel* ez a hangzatos jelszó. *Tudó szantatórium* a másik. Tessék táncolni. Hiszen a jótekönyvel szent nevében akárhányszor táncolunk. Dehogy a mi táncunkhoz katona zenekar kelljen és hogy a jótekönyvel szent nevében a leghitványabb muzsikaért 450 komoly koronát kelljen kiadni, ezt igenis kétségbe vonom.

Négyszázötven korona!

Tudják-e kérem, hogy ez a pénz nem is olyan esékely. Ebből az összegből egy szegény család becsületesen megél egy egész esztendőn át. Talán még adót is fizet belőle. Egy részét annak 38000 korona állami adóknak, amelyet Szentes évenként bezsalit az államkincstár telhetetlen pénzeszekrényébe.

Akárhogy forgatom ezt a kis eszemet: a katonabandás gyönyörűséget nem tudom megérteni. Négyszázötven koronából a tisztelt kereskedő urak megkapnak Szentesen két jó cigánybandát és talán nem is tóditok, ha azt álítom, hogy még, ha már mindenaron rezet is akarnak a Bercezi Miska a Sető Tóni, meg a Madarász Miska bandáját is raadásul.

De hát az extra kell!

Jó! Én ebbe is beleegyezem; de egyezzenek bele a tisztelt kereskedő urak, hogy mi akik nem hordtunk ugyan tulipánt soha; de erősebb sáncai voltak a magyar iparnak és kereskedelemnek, különösen pedig a helybeli iparnak és kereskedelemnek, minden tulipantosnál és minden néven nevezendő önálló venterületnél — mondom, ha a tisztelt kereskedő urak is beleegyeznek, hogy mi ezentúl az *extráság* kedvéért egyetlen szentesi béli kuszóbert át nem lépjük, hanem rendelünk mink is mashonnan!

Ez fáj? Ez a zsebet érinti?! Vagy úgy! De öszintén nem tehetek róla. Zsebet érint am az a négyszázötven darab esengő ezüst egy koronás darab is, amit a tisztelt kereskedő urak a eszari rezeshandának szántak. Becsületes, jó szentesi család apak zsebé, a szentesi cigánybandákét. No persze, hiszen az a zseb a más zsebe. Ez pedig a tisztelt rendező urakat úgy látszik nem érdekli.

Hiába magyarok vagyunk. A kulyafaját abból a magból, amely inkább kiengedte magát rabolni mindig; de a saját vére nem kellett neki. Hogy aztan kivételesen most ez a kirabolgatás a jótékonyaság szent nevében megy, az is mindegy; hiszen muzsikál a katonák bandája, amely már annyi sok csillogó pénzt muzsikál bele a szentesi kereskedő urak bugyellarisába.

Nem olyan kis dolog ez uraim. Mink annak a hadseregnek, amelynek a bandáját ide akarják hozni, vért és pénzt hozunk áldozatul; azonban sem a hadseregtől; de még csak a hadsereget tartó államtól sem kapunk semmit. Egy fabatkat éret sem.

Én évekket ezelőtt is mereven állást foglaltam a katona bandás komédia ellen, amelyet ugyan ez a testület csinált már egyszer. Nem bonyolultam szó nélkül ezt sem. Tessék viszakönni a tisztelt rendezőségnek; mert ennek a dolognak minden hangzatos jótékony-cél szent nevében sincs létjogosultága.

Én a szentesi közvélemény itélő-zsége elé álítom az egész dolgot. Tessék itélkezni. Ha pedig az itélet a kereskedő urak javára szól, akkor: táncoljunk bolondul, muzsikál a katona banda!

Gálfy Sándor.

UJDONSÁGOK.

Örök álom.

— A „Temetés” c. ciklusból. —

— Julius 18.

Szerelmemet mióta eltemettem,
A szellemed gyakorta megjelen.
S amit, míg éltél, mindhiába vártam,
Azt most az álom meghozza nekem.

Lázás álomban újra látom képed,
Észbontó eszökben összeforr a szánk...
Fürtös fejed szivemre hajtva szépen,
Uj lángra gyulok szemed sugarán.

S mit eltemettem, búsan elsirattam,
A legszebb álom teljesedve látom
És képzeletben ott mereng a lelkünk
Zöld lugasos kis parókiankon.

Te vagy az álom tündér királynéja,
Te vagy nekem minden boldogságom!
Oh, bár ne lenne soha ébredésem,
S borulna rám — az örök, nagy álom:

Nagy Ferenc.

— **A városok segélyezése.** A belügyminiszter felismerve a magyar városok, különösen a kulturális vidéki géppontok fontosságát, most készítette a törvényjavaslatot a városok segélyezéséről. A nevezetes tervezet elkészítésével a belügyminiszter dr. Holló Lajos országgyűlési képviselőt bízta meg, akinek már eddig is nagy szerepe volt a városok segélyezésére irányuló mozgalom vezetésében. Ertesítésünk szerint a kormány tíz milliót szánt e célra; ez természetesen csak az első, hogy úgy mondjuk: gyors segélynyújtás jellegével bír; messzire kihatók lesznek azok az intézkedések, amelyek által lehetővé válik, hogy a városok mindinkább nagyobbodó kulturális feladatok teljesítésére képesek legyenek.

— **Milyen lesz a jövő év.** Az idei csep-les eredményéről beérkezett hírek közepesek. De nagyobb baj ennél az, hogy az állandó szárazság következtében nincs tengeri, nincs burkonya, sem zöldségfélék s így a kenyéren kívül igen szűken lesz minden. Egy azonban bőven lesz s ez a hús. A gazdák kénytelenek lesznek az állataik egy részét eladni. A kényszerűválaszra kerülő hús azonban nem lesz csak ill-ád rendű. Ennek kimerésére egy külön mézarszekrély kellene gondoskodni, hogy megfelelő árban jusson hozzá a fogyasztó közösség, mert a mi mézarszaink az olesó, rossz húst is méregdrága áron adják most is.

— **A géptulajdonosok figyeimébe.** Helyenvalónak találjuk, hogy most, az aratás alkalmával, felhívjuk a géptulajdonosok figyelmét arra, hogy a gépek mellé felvett minden munkást, biztosítani tartoznak. Még azon esetben is, ha tartoznak a gép mellett foglalatostul munkást biztosítani, ha a munkásokat a gazda adja. Figyelmébe ajánljuk ezen dolgot a géptulajdonosoknak azért is, mivel szerencsétlenség esetére, — ha a munkás biztosítva nincs — életfogytig tartó kártérítést lesznek kötelesek fizetni a megsérült munkásnak vagy családjának.

— **Bertók Peti hegedűje.** Ki nem gyönyörködött, ki nem mulatott, ki nem sírt, a mikor Bertók Peti kereszthez tette a vonót és húzta azokat a vidám mulatók, majd kesergő nótákat? Egy menyországgal ér föl az ő jateka. A sziv legelőrejtett helyén orszó szerelmi lírok kipatint, a szugori bugyellárisa is kinyílik, amikor Peti cigány orokké mosolygó ábrázattal muzsikálja a sirva-vidagó magyar nótákat. Peti a multkor itt hagyta Szentest, de most megint visszajött és újra szervezte megerősítette zenekarát. Ma vasárnap este ismét a „Központi Kaveházban” játszik. A kik szeretik a Bertók Peti hegedűjét, azok ma és minden este elfaradhatnak a Központi-ban. Lesz jó étel és ital is.

— **Meghívás.** A közgyűlésre nevelő (stójd) tanfolyam második része 21-én nyer befejezést. Az ezen tanfolyamon készített agyag, papír és lamunkák ugyanezen napon 8-12 óráig lesznek kiállítva a kath. kör nagytermében megtekintés végett. A nagy közönséget szívesen látja vezetéség.

— **Szégyen elől a halálba.** Tegnap délután 5 órakor *Milásosvicsky* Viktor 39 éves hajadon leány hullajat boncolták föl az orvosok, hogy megállapítsák a halál okát. A leánya folyó hó 13-ikán mérget ivott, hogy elémessze magát. A mérég azonban nem hatott gyorsan, sőt masnap kiment a Szigeti-féle teglélgelő telepre dolgozni. Csúfortokón a szűles fádalnak fogtak elő. Nem tudta megszűlni tilkos szerelmének zálogát, a mérég hatása ekkor következett be, hogy szegénye elcá a sírba meneküljön.

— **Nyári vásár.** Tegnap vette kezdetét a nyári országos vásár. Nem volt nagyon népes, a jószág felhajtás sem volt tulsgagos. A jószág ára közepes volt. A hizott sertést kilónként 58-62 kr. az ökröt 32-34 krajcárért vették. A szallonaért 68-72 krajcárt adtak. A soványserlestől olesón kináltak. Két-három lónapos malacokat pedig csaknem fityültsért adták.

— **Nincs olesó puská por.** A viharágyzashoz szükséges puskaport eddig kivételesen olesó árban adta a kinstár. Az olesó árat a kormány megszüntette, mert kisértőtek az okosok, hogy a viharágyzashoz semmi haszna nincs, igaz, hogy néhány evel ez előtt meg azt állították a „tudósok”, hogy boldog gazda az aki a jégfellegetek nem ázi el vihar agyúval. A nagyon tudós urak véleménye azonban igen gyakran változik. A mire ma azt mondják: *fehér*, arra holnap megesküdnek: *fekete*.

— **Megunta az életét.** Özvegy Nagy Sándorné született Tóth Zsuzsanna 76 éves asszony szombatra viradóra Gergely utca 8 szám alatti háznál felakasztotta magát a konyhaajtó kilincsére. Nem kötelel, hanem fejkendőjét használta önmaga kivégzésére. A mikor fia rátalált már meg volt halva. Tettét valószínűleg életuntagságól követte el.

— **Megvadult tehén.** *Papp* Lajos Széchenyi utcai lakos tegnap egy hias tehennel árult a vásárrban. A tehén egyszerre megvadult, egy előtte álló asszonyt, feloklelt Szarvát a szerencsétlen asszony altestébe szúrta. A sulyosan sérült asszonyt — akinek nevét elhallgatjuk — lakásán apolják.

— **Zsebtolvaj.** Tegnap a vásárrban *Buzi* Mihály városi utas zsebtolvajlásban érte *Kovács* Lajos 24 éves szegedi lakost. *Kovács* Lajos *Szedér* Ferenc Vesselényi utcai lakos zsebéből halászott ki egy órat. *Buzi* Mihály azonban a mütét befejezése után nyakoncsipte a zsebtolvajt és átadta a rendőrségnek aki viszont a kapitányságra kísérte az ípsét. Elsősorban becsmarták. A hűvösön azonban dühöngött. A ruhát letépte magáról. Mikor az alkaptány ki akarta hallgatni, ordított, dühöngött. Be volt rugva. Újra levitték a hűvösre, hogy lecsendesedjék. Majd csak ma fogják kihallgatni. Az első kihallgatásnál tagadta bűnét. A tegnapi vásárrban még egy másik zsebtolvajlás is történt. Egy köziszteltetben álló idős iparosné zsebéből eszték el pénztárca melyben körülbelül 21 korona volt. Lehet, hogy ezt a gatszágot is a lentirt ír követte el.

Közgazdaság.

Sertésenyésztésünk bajai

Alig van ország, hol annyi kis existencia öröme és bánta kapcsolódni a sertés tenyészteséhez, illetve felneveléséhez, mint nálunk. Ott látjuk a rofógó jószágot a kisgazda lanyain, a cseledéncp öljaiban, a városi polgárság udvaraiban, szóval mindenütt, ahol szorgalmas, terekvő és a jövő bajaira is gondoló emberek vannak.

A kis emberek zömének, mintegy lakarep-pénztárat képezi az a néhány novendék-sertés, melyet sokszor szájaitól a sertés tenyészteséhez, illetve felneveléséhez, mint nálunk. Ott látjuk a rofógó jószágot a kisgazda lanyain, a cseledéncp öljaiban, a városi polgárság udvaraiban, szóval mindenütt, ahol szorgalmas, terekvő és a jövő bajaira is gondoló emberek vannak.

A kis emberek zömének, mintegy lakarep-pénztárat képezi az a néhány novendék-sertés, melyet sokszor szájaitól a sertés tenyészteséhez, illetve felneveléséhez, mint nálunk. Ott látjuk a rofógó jószágot a kisgazda lanyain, a cseledéncp öljaiban, a városi polgárság udvaraiban, szóval mindenütt, ahol szorgalmas, terekvő és a jövő bajaira is gondoló emberek vannak.

Alig van állam, amelyenl annyi sok és jaryanyos elterjedésben uralkodó fertőző betegség volna, mint sertéseinknél. Gyorsan terjed mindegyik, minthogy terjedését a gazdaközönség is nagyrészt elősegíti és ilyen módon rövid idő alatt is óriási veszteségeket okoz nagy területeken a sertésállományokban.

Aki csak egyszer is látta, hogy kicsoda szörnyű csapás a kis existenciaikra egy egy ilyen jaryany, midőn vagyonkaját, legfőbb reményességét megsemmisülni látja igazán elkieseredik a sors ellen.

A nemrég multban a sertésvész képezte a sertéseink rettegelt betegségét, mely a sertésenyésztőkre gyszos emlékü 1895-6 években óriási veszteségeket okozva dühöngött hazánkban. A mult években az idősebb sertéseket is megtamadó betegség fokozatosan esőkent és egyben szelidül is, úgy, hogy ma már csak kisebb területekre szorítókozó helyi jaryanyokat okoz és ezek sem oly veszes jellegűek, mint a multban voltak. Reméljük is rövid időn belül a sertésvésznek az ország területéről való telfes kürtését.

Alig hagyott alább a sertésvész jaryanya, újabb lépett fel helyette igen veszedelmes, jaryanyos és pusztító jeleggel: a sertésorbanc, a fiatal 1 éven aluli malacoknak rettegelt veretegsége.

Alig van tenyészítő és sertésnevelő városunkban, ki e jaryanynak csapásait már

meg nem érezte volna. E betegség gyorsabban végez a sertésekkel, mint a vész, mert az élénk és jóévtágyu fiatal állatok, minden átmenet nélkül hirtelen sulyosan megbetegsznek és egy két nap múlva rendszerint el is hullnak. Gyógyulás itt ritka és ekkor sem tökéletes, mert az orbanc sulyosab alakján átment sertések nem igen nevelhetők fel többé, hanem a további hetek folyamán kimerülve elhullanak.

A sertésorbanc okozta óriási gazdasági károk igazán minimumra redukálódának és elenyésző csekélységek volnának, ha a közönség tulnyomó része felhagyna a nemtörődömséggel és idejekorán védekeznek sertései beoltásával a bekövetkehető károk ellen.

Pasteur, a vesztés'g elleni védekezés zseniális feltalálója, fedezte fel a sertésorbanc elleni védőoltás alkalmas módját is. Pasteurnak a neve is kell, hogy bizalmat keltsen közönségünkben, melynek tulnyomó része bizalmatlansággal, vagy legalább is nemtörődömséggel fogadja az állatorvos jóakarú tanácsát.

Pedig hála az állatorvosi tudomány magas színvonalának, ószintén elmondhatjuk, hogy a sertésorbanc egyike azon kevés betegségeknek, melyekkel szemben feltétlenül biztos és állandó hatású ojtóanyaggal rendelkezünk. Az ojtási költségek sem lehetnek akadályozói az orbanc elleni védőoltások elterjedésének, mert az ojtóanyag olcsósága lehetővé teszi, hogy a legszegényebb ember is megvéddesse malacait.

Sokszoros tapasztalat igazolta be, hogy a beoltott sertések az ojtás után 1 éven belül orbancban nem betegednek meg, bármennyire is legyenek kitve a természetes fertőzésnek, sőt mi több, mesterségesen olyan erős orbancos fertőzéssel sem lehet az egyszer beoltott sertést elpusztítani, melynek egy tizedrésze is elpusztítja a nem ojtottakat.

Ezeket ismerve és tapasztalva, minden állatorvosnak erkölcsi kötelessége figyelmeztetni a közönséget, hogy alkalmas és olesó ojtóanyaggal védekezhetik a rettegelt és sok szép reményét megsemmisítő orbancjaryanyok ellen.

Ha pedig az ojtás elmulasztása folytán az orbanc már fellépett volna a sertések között, akkor sem kell még feladni a reményt, hanem lehet sürgősen kell az állatorvoshoz fordulni, ki alkalmas serumojtásokkal idejekorán sulyosan beteg állatokat is megmenhethet.

Egyébként is nagyon fontos, hogy a bizalom szoros összefüggést teremtsen a közönségünk és az állatorvosi kar között. Mert ószintén elmondhatjuk, hogy az állatorvosi tudomány fejlődésének ma már oly magas pontjára jutott, hogy igazán váltsgos helyzetekben is hathatos segítséget és tanácsot nyújthat a bizalommal eltelt gazda és állattartó közönségnek.

Kellermann Arnold
állatorvos

A kis méltóságos asszony.

— Regény. —

Írta: Sima Julia.

XVIII.

— Ne nevsz mindég! Fakad ki István Öltözködünk! — Ne bolondozz!

Janos, az István katonája, fűrgén segédkezett körülöttük, és nem bírta megállni hogy ő is rá ne szőljön a jókedvű grófra.

— A méltóságos urnak olyan jó kedve van, mintha nem is a főhadnagy urnak lenne az eljegyzése hanem a méltóságos urnak.

Nevették a megjegyzést.

Mikor eljött az indulás ideje, melyet mind a két gróf türelmetlenül várt elindultak.

— Nagyon türelmetlenül várom a percet, hogy megláthassam a menyasszonyodat Mondá utközben Kázmér gróf.

— Látni fogod! — Vizonzá szórakoztalt István.

Találmányok

szabadalmazására vagy értékesítésére előtt egy Magyarországon, mint bármely külföldi államban forduljon a

„SZABADALMI ÚJSÁG”
szerkesztőségéhez BUDAPEST, VII. ker.
Erzsébet-kört 26 sz.

Kérje a „Szabadalmi Újság” ingyen mutatványszámát

Mikor megérkeztek a házhoz, ahol Gellériék laktak, Kázmér kíváncsian nézegetett szét tetszett neki a ház, a kert. A folyosón kint sétálgatott Kálmán és amint az érkezőket megpillantotta, eléljük sietett.

Kázmérnak nagyon megtetszett a fiatalember rokonszenves külseje és mire a szalonba bejutottak, már oly bizalmas, barátságos viszony volt közöttük, mintha már régen ismernék egymást.

Kázmér gróf, a lehető legjobban megfigyelni akart mindenkit. Gelléri ur. akivel másodszorra találkozott, — nem kellett bizalmat a lelkében.

— Kálmán jó fiú, a papa — nagyon ravasz, — képmutató. Ez volt a véleménye amint pár perccel a Gelléri háznál töltött.

A lakás megfelelt az izlésének. Csinos és elegáns volt minden.

— A hölgyek, úgy látszik szeretik a szépet.

Nagyon hosszúnak találta azt a pár percet is mely eltelt addig míg a házasszonya és leánya megjelentek.

Végre mégis nyílt az ajtó és Gelléri ur által kísérvé, a két hölgy belépett.

Gellériné házias, de drága öltözetében még mindig szép, fiatalos arcával, minden kövérsége mellett is, kellemes hatást tett Kázmér grófra. A leány, az érdeklődése központja is előtte állott.

Fehér ruhájában, mely nagyon jól állott rózsás halvány arcához, és szőke hajához, elragadóan szép volt.

Kicsiny, vékony alakjával olyannak tűnt fel mint egy földön tuli lény.

István gróf ragyogó szemekkel vetett egytekintetet a bátyjára. Mintha azt mondta volna neki:

— Lehet-e még egy nőt ily szépet látni!?

Kázmér megértette az öcsese szemének a beszédét és elismerte, hogy annak igaz

van. Gelléri Adél nagyon szép volt!

— Szerencsés gyerek az öcsém, gondolá magában.

Gyönyörű felesége lesz. Nem csodálom ha szerelmes lett belébe. Magam is szívesen nőül venném. Egészen megvolt elégedve Kázmér gróf a választással, — de egyszerre megvillant az agyában egy gondolat:

— Lehetséges volna az, hogy ez a csoda szép és ily nagyon fiatal leány, szeretni tudná Istvánt!?

Hihetetlennek találta maga is.

De amint az Adél szeretetteljes kedvességét látta, ahogyan az István gróffal néhány szót váltott, — nem mert a szeretetlenséget feltételezni. Tekintetbe vette a leány ifjú korát és úgy vélte — még nem tudhat képmutató lenni.

(Folyt. köv.)

Lapkiadó: Gálfy Sándor.

Laptulajdonos: Vajda B. utóda.

Kiadó föld.

Özv. Németh Lajosné tanítónőnek donáti 21 hold tanyafölde (ezelőtt Szalay korektor féle föld) több évre haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet I. k. Pólya u. 2 szám alatt. Ugyanott egy külön bejárattal hátorozott szoba, esetleg hutor nélkül is kiadó. 3V2

Csak férfiaknak
igen érdekes képeket küld

15 drb. egész sorozat 4 K.

10 " fél " 3 "

5 " kis " 2 "

beküldése ellenében, zárt borítékban.

(Levélhelyegetek is elfogadjuk.) 20V1

HEXNER és TÁRSAI Szeged.

Szíveskedjék ezen lap hirdetésére hivatkozni.



Borsos Lajos

ácsiparos egy fiút tanoneznak azonnal felvesz. Lakása: Rákóczi Ferenccs utca 5. szám.

Teljesen új gabonaszakok

== kölcsön kaphatók ==

ifj. KOVÁCS SÁNDOR kereskedésében.

Szabados Józsefnek

A szentesi határban lévő 80 hold szántó-földje 2 részletben is örök áron eladó. Esetleg több évre haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet a tulajdonossal Kun-szentmártoni lakásán. 18-35

Kiadó föld.

Fábián Tóth Istvánnak királysági 33 hold földje több évre haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet Bartha János utca 17. szám alatt.

Mit igyunk?

hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványviz erre a legbiztosabb óvószer

Minden külföldit fölül-mul hazánk természetes szénsavas vizek királya:

a mohai **ÁGNES**-Forrás

Milleniumi nagy eredmél kitüntelve, Kifünő asztali, bor- és gyógyviz a gyomorégest

rögtön megszűnteti, páratlan étvágygerjesztő, használata vaiódi áldás gyomor-bajosoknak.

Mint természetes szénsavdús ásványviz, föltétlenül tiszta, kellemes és olcsó savanyúviz; dús szénsavtartalmánál fogva nemcsak biztos óvszer fertőző elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógsóknál fogva kifünő szere a legkülönfélébb **gyomor-, légeso- és húgyszervi betegségeknek.** Azért tehát

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha gyomor-, bél- és légcsőhuruttól szabadulni akarunk.

Dr. Kötly.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha étvágyhiány és emésztési zavarok állanak be.

Dr. Gebhardt.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.

Dr. Kövér.

Használjuk a mohai Ágnes-forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

Dr. Glass.

Háztartások számára másfél literenél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű mesterségesen szénsavval telített viznél, sőt a szódaviznél is olcsóbban adja, hogy az Ágnes-forrás vizét a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse.

Kedvelt borviz.

Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

Kedvelt borviz.

Olcsóbb a szódaviznél!

Főraktár: Eisler Lajos és ifj. Kovács Sándor uraknál.